

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת - הָאֵם אֵין בְּנוּ מִתְּכוּנַת עֶשׂוֹ?

"וַיֵּבֶז עֶשׂוֹ אֶת הַבְּכֹרָה" (בראשית כה, לד)

אנחנו גם רואים שבהתחלת הפרשה כתוב: "בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֹן אָרָם אָחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה" (בראשית כה, כ).

רש"י הקדוש מפרש שזה נכתב להגיד שבחה. למרות שהיתה בת רשע (בתו של בתואל הארמי) ואחות רשע (לבן)- ולמרות זאת לא למדה ממעשיהם הרעים.

צריך להבין, מדוע לא הזכירו מעשים טובים אחרים שעשתה? הרי רבקה אימנו היתה בעלת מעשים טובים?

רבקה אימנו זכתה גם לרוח הקודש, כמבואר בחז"ל. היא היתה נביאה, בעלת עין טובה ומצטיינת בהכנסת אורחים, אבל דברים אלו לא מוזכרים.

משמע מכך שעצם העובדה שהיא הצליחה לעמוד בניסיון ולא ללמוד ממעשיהם הרעים, זו מעלה עליונה. בפרט כאשר הניסיון לא ללמוד מהסביבה הרעה- הוא קשה.

מכאן יש ללמוד גם חיזוק לבעלי תשובה. כמה הם חביבים לפני המקום ברוך הוא, שעזבו את הסביבה שבה הם גדלו בילדותם ונעוריהם ובחרו לשוב אל אביהם שבשמיים, למרות כל הקשיים. אשריהם ואשרי חלקם!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צמני לבת

ע"י	כנסת לבת	צאת לבת	יבין תפ
י"ט	16:11	17:23	17:57
ת"א	16:28	17:20	17:53
מ"ט	16:28	17:20	17:53
כ"ב	16:31	17:22	17:57

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרזי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אנשים רבים קוראים בתורה על עֶשׂוֹ שמכר את הבכורה בעבור נזיד עדשים ומיד הם מביטים עליו בבוז גדול ובתמיה גדולה: כיצד אפשר לעשות טעות גדולה שכזו?

עלינו לזכור שלפעמים אנחנו שוכחים את העיקר בחיים. לפעמים אנחנו יושבים שעה ויותר ומדברים דברי הבל ורעות רוח.

אנחנו מבזבזים את הזמן היקר בידיים ומחליפים עולם חולף בעולם העומד לעד ולעולמי עולמים.

הרי במעשה זה אנחנו ממש דומים למעשיו של עֶשׂוֹ הרשע. למרות שהוא ידע בשכלו היטב מהי מעלת הבכורה, הוא לא הצליח להתגבר על תאוה רגעית לקבל הנאה כאן ועכשיו.

אנחנו יודעים שהתורה הקדושה יקרה מפז ומפנינים. דוד המלך אומר: "הַנְּחֻמְדִּים מְזַהֵב וּמְפַז רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים" (תהילים יט, יא).

למרות ידיעה זו, אנחנו לעיתים לא מתגברים על הנאת רגע של דברים בטלים וכך מבזבזים חיי נצח.

כמו כן, קל וחומר מי שמדבר לשון הרע חלילה. הרי הוא יודע שאסור לדבר לשון הרע ומאמין בשכלו בדברי חז"ל.

למרות כל זאת, הרי תאוות העבירה מעבירה אותו על דעתו וגדול עונו מנשוא.

ידוע מדברי רבותינו ששווה לאדם להגיע לעולם הזה השפל ולו רק כדי לשבור מידה רעה אחת ולעמוד באיזה ניסיון.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - שבת - שמוש במחם-חלק ז'

האם מותר להוציא מים בשבת ממיחם ששכח להעביר אותו למצב שבת?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

מיחם מים, שיש בו שלושה מצבים: 'רתיחה', 'שמירת חום' ו'מצב שבת', אם שכח להעביר אותו לפני שבת למצב שבת ונמצא עכשיו בשמירת חום, מותר להשתמש במיחם. **הערה:** מכיוון שבמצב חום יש השפעה על התרמוסטט, הוי גרמא בפסיק רישיה ומותר. מבואר בשו"ת 'אגרות משה' ח"ד (סימן עד בישול אות כח) ו'שמירת שבת כהלכתה' (פ"ג סכ"א).

מותר להוציא מים בשבת ממיחם, שיש בו תרמוסטט, אפילו אם גוף החימום כבוי והוצאת המים עלולה לגרום להפעלתו. **מקורות:** הגרש"ז אוירבך בספר 'מאור השבת' ח"א (בסופו, מכתב יב אות ד) וטעמו, למרות שהוצאת המים גורמת לאוויר להיכנס במקומם, והוא מצנן את המים שבמיחם, ונמצא לכאורה שהתרמוסטט ממחר להפעיל את גוף החימום - מכל מקום מכיוון שההשפעה של הוצאת המים היא קטנה מאוד, אין זה ודאי שפעילות התרמוסטט תוקדם. אפילו אם תוקדם פעילות התרמוסטט כל זה אינו אלא גרמא, הוי ספק בגרמא ומותר.

מותר להשתמש במיחם מים חשמלי, שמותקנת בו צינורית מדידה, ובשעה שמוציא מים מהמיחם המים שבצינורית נכנסים ומתערבבים במים הרותחים. **מקורות:** הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד סא) אפילו אם המים שבצינורית לא רתחו לגמרי בערב שבת מכיוון שהתחמום עד לדרגת חום שהיד סולדת, ואף שקצת הצטננו, מכל מקום הוי פסיק רישיה דלא ניחא ליה בבישול מעט המים שנכנסים למיחם. כן פסק בשו"ת 'אור לציון' ח"ב (עמוד רלה). בספר 'שבות יצחק' (דיני בישול) הביא משמיה דהגר"ש אלישיב שדעתו היתה להחמיר. כן פסק בשו"ת 'מנחת יצחק' ח"י (סימן כח). שוב ראיתי בספר 'ישא יוסף' להגר"י אפרתי (ח"ב חאו"ח סימן צב) להקל וכך הבין מהגר"ש אלישיב זצ"ל.

מיחם מים, שרתח מערב שבת ובמהלך השבת נפסק החשמל, ואחרי שהמים התקררו, חזר החשמל וחימם שוב את המים - מותר ליהנות מהמים החמים. **הערה:** מכיוון שיש מחלוקת הפוסקים אם יש איסור בישול מהתורה בדבר לח, מכיוון שהנאה ממעשה שבת - אסורה מדרבנן, הוה ליה ספק דרבנן ולקולא. ראה 'משנה ברורה' (שיח ס"ק כז) ו'ביאור הלכה' (שם ד"ה אפילו בעודו) בשם ה'פרי מגדים' (סק"י) כל שיש ספק פלוגתא אי הוי בישול אין לאסור בזה בדיעבד. בהגהות 'שער הציון' (סימן רנט ס"ק כד) צירף דעת הגר"א שמעשה שבת בשוגג לא נאסר באכילה. כן פסק הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד לג).

עשיית חסד ושכרה

אנחנו לא יכולים לתאר ולשער מה השכר העצום של עשיית חסד עם הזולת. לא ליחנם אמרו רבותינו, שאם אדם עושה חסד עם הזולת, אז בורא עולם עושה עימו חסד. האדמו"ר הרב שלמה גולדמן מזוועיהל הוסיף ואמר **שכל פסיעה ופסיעה שאדם עושה למען הזולת, הוא חוסך בכך אלף פסיעות עבור עצמו!**

הגה"צ ר' אברהם אלימלך בידרמן סיפר: זוג הורים שמתגוררים בארץ החליטו לשנות אווירה. הם נסעו לעשות את השבת בעיר צפת. הזוג הצעיר כבר נהיו הורים ברוך השם. בנם היחיד משה אהוב עליהם ביותר. מוישי בן שלוש וכבר עבר הרבה חוויות בחיים, בין לטוב ובין למוטב. כמו כל הילדים, הוא אוהב ליהנות לשחק ולהשתעשע ולפעמים אף מגיע למצב של סכנה חלילה.

הם תיכננו לשבות את השבת עם הילד. כשהגיעו לצימר, הם קיבלו טלפון מהדוד שלהם שבאותו זמן גר לבד. הוא שאל אותם היכן הם נמצאים השבת? הם ענו לו, שאת השבת הם עושים בצימר בצפת. הוא אמר להם שגם הוא נמצא כעת בצפת. הוא רוצה לעשות איתם את השבת. הוא מבקש מהם רשות להצטרף ולעשות את השבת ביחד.

היו מעט התלבטויות, אבל בסופו של דבר הם החליטו להסכים. "גדולה מצוות הכנסת אורחים מהקבלת פני השכינה", הם שינו לעצמם. הדוד הגיע וכולם ישבו ביום שישי בצוותא בצימר. ההורים לא שמו לב שמוישי נעלם מהאזור. מוישי, באותו זמן שיחק בכדור בחצר הצימר קרוב לבריכה.

הדוד יצא מהצימר לעשות סיבוב כדי ליהנות מנופיה המדהימים של ארצנו הקדושה. כשהוא יצא, הוא ראה כי מוישי בן השלוש נמצא בתוך הבריכה, חצי בפנים חצי בחוץ, ועמד לטבוע. הילד צעק 'הצילו' אבל לא שמעו אותו, והוא התחיל לבלוע מים.

הדוד לא היסס. הוא קפץ מיד לבריכה והוציא את מוישי הקטן. הילד והוריו פונו במהירות לבית הרפואה, כשהוא במצב קל-בינוני, וסובל בעיקר מבליעת מים. לאחר הוצאת המים מהריאות, הרופאים אמרו להוריו: "היה לכם מזל גדול! עוד פחות מדקה, כבר לא היה עוזר להגיע לבית-הרפואה."

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב יחזקאל שרגא ליפשיץ הלבֶרשטאם זצ"ל

האדמו"ר הרב יחזקאל שרגא ליפשיץ הלבֶרשטאם זצ"ל- נולד בעיר סטראפקוב בד' בניסן ה'תרס"ח (1908). למד בישיבה של הרב אברהם יוסף גרינוולד. לאחר מכן למד בישיבת ר' יוסף אלימלך כהנא באונגוואר. למד בהתמדה גדולה וראש הישיבה קבע איתו חברותא מיוחדת. בשנת ה'תר"פ (1920) התחיל ללמוד בישיבת סטראפקוב. לאחר שהתייתם מאימו, גדל אצל דודו, רבי מנחם מנדל.

גר בבית חותנו לאחר נישואיו והתמנה כרב העיירה יבלונקה. כמו כן כיהן כדיין ומורה צדק של קהילת ברגסז. בה' ניסן ה'תש"ד (1944) נשלח למחנה הריכוז אושוויץ. אשתו וששת ילדיו נספו. לאחר המלחמה כיהן כרב מחנות העקורים בומברג ופרנקוניה. ב-כ' שבט ה'תש"ו (1946) התחתן שנית ועבר להתגורר בעיר ווינה. זמן קצר לאחר מכן עבר לבמברג. הקים שם את 'ישיבת שארית הפליטה' ומסר שיעורים בגמרא עם מפרשים.

ב-כ"ט כסליו ה'תש"ט (1948) עלה לישראל. גר בהתחלה בבאר-יעקב ולאחר תקופה קצרה עבר לרמלה. הקים שם את בית המדרש 'דברי חיים' ועסק בהפצת היהדות בעיר. בשנת ה'תשי"ג (1953) עבר לירושלים וגר בשכונת גאולה. יסד את בית המדרש של חסידי סטראפקוב בשכונת מאה שערים. כעבור זמן הקים בית מדרש נוסף של החסידות בבני ברק. בשנת ה'תשי"ד (1954) לאחר פטירת דודו האדמו"ר ר' מנחם מנדל (מח"ס 'דברי מנחם'), התמנה לאדמו"ר השלישי של חסידות סטראפקוב.

יסד ישיבה בירושלים ישיבה ועמד בראשה. בשנת ה'תשל"ו (1975) התחיל לכהן כחבר העדה החרדית הספרדית (למרות שהיה אדמו"ר ואשכנזי). כעבור זמן התמנה לראש בית הדין לענייני גיור. בשנת ה'תש"ן (1989) הקים את בית הדין 'קהל היראים' שמתמחה בדיני ממונות. כמו כן הקים ישיבה לבחורים והדריכם בדרך הבעש"ט הקדוש להיות מורי הוראה חסידיים.

גאון בנגלה ובנסתר. רבים פנו אליו הן בענייני הלכה והן בעצה וישועה. מקורביו העידו כי פיזור הצדקות שלו היה עצום. משפחות רבות נהנו ממתת ידו מדי שבוע. בנוסף לכך, היה מקדיש זמנים קבועים לבקר חולים ולעודד את רוחם. איש אמת. בעל אהבת ישראל גדולה מאוד, שלא מנעה ממנו לארח פושעים ונדכאים על שולחנו ולנהוג בהם כבוד מלכים. גדולי ישראל העריכו אותו מאוד. כאשר היה נפגש עם האמרי חיים' מויז'ניץ זיע"א, הרה"ק מויז'ניץ היה מגיש לו קוויטל לברכה ולרפואה. נפטר ב-ו' כסליו ה'תשנ"ה (1994). חי כ-86 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. בנו ר' אברהם שלום ישכר דב מונה במקומו לשמש כאדמו"ר.

אביו: ר' ישכר דב ליפשיץ מאונגוואר (מצאצאי רבי אריה לייב ליפשיץ, בעל האריה דבי עילאי').

אימו: מרת בילא (בת ר' אברהם שלום הלבֶרשטאם, מייסד חסידות סטראפקוב). **נשותיו:** מרת מרים לאה הי"ד (זיווג ראשון- התחתן בשנת ה'תרצ"ב עם בתו של ר' יצחק ראובן ליפשיץ, אב"ד טשארני-דונאיץ), מרת טאבא (זיווג שני- התחתן בשנת ה'תש"ו עם בתו של ר' יחיאל מיכל שלאגר, אב"ד בוקאצ'ביץ). **מרבותיו:** ר' יוסף אלימלך כהנא, ר' אברהם יוסף גרינוולד (בנו של בעל 'ערוגות הבושם' באונגוואר), ר' מנחם מנדל הלבֶרשטאם (דודו, האדמו"ר השני מסטראפקוב). **בנו:** האדמו"ר ר' אברהם שלום ישכר דב (ששת ילדיו ואישתו הראשונה נרצחו בשואה הי"ד). **חתניתו:** ר' יעקב מוסקוביץ' (האדמו"ר משאץ בני ברק), ר' יעקב יצחק מושקוביץ (מראשי ישיבת באבוב בבת ים), ר' יעקב ישראל שמלר (מראשי ישיבה לצעירים צאנז בנתניה), ר' אהרן רוזנברגר. **מספריו:** **דברי יחזקאל שרגא- על הש"ס, שולחן ערוך, תורה ומועדים, הלכות שמיטה, הגדה של פסח, מגילת אסתר, ענייני רחל אימנו, מצוות ישוב הארץ, הלכות ד' מינים, מקוואות דברי חיים- מקוואות, דברי שלום ושות.**

○ יפר הרה"ח ר' ניסן צויבל: אספר, מה שבדידי הוה עובדא, שמזה ראיתי בחוש את גודל דביקות רבינו במידת האמת, אשר כל הון בעולם לא ישווה לו. כשהייתי אצל הרה"ק, הרב תינה לפני את צערו שהוא במצב דחוק מאוד וחייב סכומים גדולים, ואינו יודע מה לעשות. הוא עשה חשבון מדוייק של החובות שהסתכם בסכום גדול מאוד.

אמרתי לו, כי נגיד פלוני מחו"ל הגיע עתה לארץ. הוא שוהה בירושלים ומקושר עוד מבית אבותיו לרבותינו מגזע צאנז. אני מוכן ללכת יחד איתו אליו. מכיוון שרציתי לבקש סכום גדול, אשר יכסה את כל החובות שחייב לנושיו, וידעתי את מידתו, שהוא רך כקנה ותמיד מסתפק בחלקו - וכמה שיתנו לו, יהיה שמח, הוספתי, שרק בתנאי זה אני הולך איתו, שלא יתפשר על חלק מהסכום ולא יקח מהנגיד רק אם יתן את כל הסכום.

בהתחלה רבינו לא רצה להבטיח. רק אחרי הפצרות רבות הסכים לדבר. כאשר הגענו לאכסנייתו של הנגיד, הוא כיבד מאוד את רבינו. שטחתי בפניו את מצבו ודרשתי סכום גדול מאוד, שנוכל לפרוע את כל החובות. הנגיד התחיל להתמקח והציע סכום מסוים. לאחר מכן הציע סכום גדול יותר אבל הרה"ק סירב. גם כאשר הציע את מחצית הסכום שביקשתי, עדיין רבינו סירב לקחת.

הנגיד שאל: "גם את הסכום הזה אין הרבי רוצה לקחת ממני?". הרב ענה לו: "אני רוצה לקחת, אבל הבטחתי לר' ניסן שלא אקח פחות מהסכום שביקש". כששמע את דברי הרב, הנגיד כעס ושלח אותנו בלא כלום. לאחר שיצאנו, שאלתי את הרה"ק: "מדוע הרב היה צריך לומר שהבטיח לי לא לקחת פחות?". ענה לי: "הרי הוא שאל אותי, אם גם מחצית הסכום איני רוצה לקבל".

"האמת היא שרציתי לקחת. איך הייתי יכול לומר לו שאין ברצוני לקחת פחות מהסכום שביקשתי?! לכן אמרתי לו שאני מצדי מוכן לקחת, שכן הוא האמת, אבל איני יכול לקחת שהרי הבטחתי לך". בסופו של דבר הנגיד נתן בכבוד רב את מלוא הסכום. זו היתה מידתו והאמת היתה טבועה בו. פיו וליבו היו שווים.

כְּחָה שֶׁל תְּפִילָּה

לבית-עולמו? כיצד יעמוד לפני אביו שבשמיים עם חטא חמור כזה?

רב המושב ששמע את הדברים, סיפר לאחר מכן: באותו הזמן באמת לא ידעתי מה לומר לאותו זקן. מהיכן תימצא הישועה? אבל כרב ביקשתי לחזק את רוחו.

אמרתי לו: "אל תתייאש. יש רק אחד שיכול לעשות, ששכנך יפגוש אותך. הלא הוא בורא העולם. עליך לשבת ולהתפלל לבורא עולם מעומק הלב, שיתן לך אפשרות לפגוש את השכן ולתקן את המעוות".

לא עוברים שבועיים ימים, ולפתע נשמעת נקישה על דלתו של אותו זקן. האיש ניגש לפתוח את הדלת. להפתעתו הרבה הוא ראה את אותו השכן, ממנו גזל את הקרקע לפני שנים רבות, עומד לפניו.

נפעם ונרגש התחבק עם שכנו, ובפיו השאלה: "איך ידעת להגיע לכאן? איך ידעת לחפש אותי?" שכנו לשעבר לא הבין את השאלה.

הוא סיפר לו מה אירע: "הזדמנתי היום לבני ברק לרגל שמחה, הנערכת כעת באולמי 'היכלי מלכות'. חיפשתי לי שולחן של זקנים כמותי, אבל לא מצאתי".

"מחוסר ברירה התיישבתי ליד שולחן שבו ישבו מספר אנשים צעירים. השיחות שלהם לגמרי לא עניינו אותי. לפתע שמעתי את אחד הסועדים פונה לאחד היושבים בשולחן ומבקש: "כבוד הרב, האם תוכל להעביר לי סלט פלוני?".

מכיוון שהסלטים היו רחוקים מחלק מהיושבים, מעשה זה חזר על עצמו מספר פעמים. הם פנו לאותו הרב בשם משפחתו. נזכרתי כי שם המשפחה היה השם של שכני במושב שבו גרתי שנים מרובות!

שאלתי את אותו יהודי: 'האם יש לו קשר ליהודי פלוני, שהיה גר במושב אלמוני?'. הוא הביט בי בפליאה ואישר שהוא בן! אמרתי לו, שכבר לא ראיתי אותך שנים רבות ושאלתי עליך.

הוא ענה לי: 'אבי נמצא כעת במושב זקנים בקרבת מקום'. מכיוון שהתזמורת היתה רעשנית לטעמי, והשיחות של הסובבים ממש לא עניינו אותי, החלטתי לבקר אותך. הנה אני לפניך!"

הזקן כששמע זאת, אורו עיניו: "אתה לא יודע איזו שמחה יש לי לראותך!". הוא סיפר לחבירו את מה שעשה לפני יותר מחמישים שנה, וביקש ממנו בדמעות למחול לו.

הוא אמר זאת כשכולו בכי ותחינה. חברו הזקן היה נרגש מאוד, ומחל לו על אותו מעשה בלב שלם.

להלן סיפור מופלא ביותר, המעובד מתוך 'בנתיבות המגיד'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עצומה היא כוחה של תפילה הנאמרת בדמעות. מעשה שהיה - כך היה:

רב מושב הזקנים 'ערוגות הבושם', עשה לו מנהג יפה לסייר בחדרים, לראות מה נעשה עם הזקנים ומה שלומם. ישב ושוחח, הרגיע בעת שצריך ונתן הרגשה נעימה לאנשים המבוגרים, שיש להם אוזן קשבת.

באחד החדרים הוא מצא את אחד האנשים בוכה בכי נסער. הרב תמה על מה ולמה. הוא ניסה לדובב את הזקן שיפתח לפניו את סגור ליבו, אבל דמעותיו של אותו האיש ירדו ללא הפוגה.

הרב ניסה שוב ושוב לשדל את אותו איש שיספר מה קרה. לבסוף אותו הזקן ענה לו בצער: "וכי מה תועיל? הדבר כבר נראה חסר תקווה".

הרב לא הירפה. הוא המשיך לדבר על ליבו ואמר: 'דאגה בלב איש-ישינה' - לעולם לא ניתן לדעת מאיפה תבוא הישועה!". לאחר מאמצים רבים האיש הסכים לספר את מה שקרה:

אותו זקן עלה לארץ לפני למעלה מחמישים שנה, עם משפחתו ועוד מספר אנשים. הסוכנות שלחה אותו לאחד המושבים ונתנה לו חלקת אדמה.

עוברים ימים. הוא הבחין ששכנו, שחי בלי ילדים, קיבל מגרש גדול משלו. באותו זמן נכנסה בו קנאה עזה וכשיצר הקנאה מקנן - חוטאים.

הוא החליט לתקן את המעוות, שחטאו בה אנשי הסוכנות. הוא קם באישון ליל והזיז את האבן, שסימנה את הגבול שבין האדמות, בכעשרה סנטימטר. הוא חיכה מספר ימים. אחרי שראה ששכנו לא שם לב לכך, חוצפתו גברה.

הוא הזיז כל מספר לילות את האבן במספר סנטימטרים. לבסוף, לאחר תקופה מסוימת, הוא הסיג את הגבול במטר וחצי!

חצרו עכשיו כבר היתה שווה לחצר חבירו. הוא נרגע והאבן נשארה באותו מקום. עשרות שנים הם חיו כך כשבחלקו מטר וחצי של גזל, לאורך כל החצר.

לימים עזב את המושב ולא היה לו קשר יותר עם המקום. עכשיו, שחש כי כוחותיו פוחתים והולכים, התחיל להרהר מה יהיה בסופו.

לפתע נכנס בו פחד עצום מהעתידי להיות עימו ביום הדין הגדול והנורא. הוא רוצה עכשיו לתקן את המעוות ואינו יודע איך. עקב זקנתו נשכח ממנו שם המקום ושם השכן. על כך הוא בוכה. איך הוא יוכל לתקן את המעוות לפני שיתבקש

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ונה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת שושנה רייזל ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמרים בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה
דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
סלים בן פרחתה ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחתה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל יחודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה אביבה לושי ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל רפאל בן אסתר ז"ל
דרורי יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל חי יזי' בן קלרה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה
ברכה בת מרדכי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה דוד יצחק בן פרחתה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה